ÎNTOARCEREA LA NORMALITATE

Autor: Ioana-Macrina Cotos-Jinga | 10 martie 2022

Fac parte din generația studenților care a avut parte de aproape 3 ani de învățământ online. Mi-am petrecut clasa a XI-a, a XII-a și mai mult de jumătate din primul an universitar învățând în mediul online. Acum câteva momente am aflat că va trebui să ne întoarcem la normalitate, adică la cursurile în format fizic.

În dezbaterea cu privire la această „întoarcere la normalitate", trebuie luată în considerare o problemă majoră: pentru generația aceasta, înțelesul termenului „normalitate" s-a modificat exponențial în ultimii ani și a merge fizic la un curs nu se încadrează în definiția lui, pentru că ne-am construit o cu totul altă realitate. În acești ani de învățământ online ne-am adaptat unui alt stil de viață, într-un mediu virtual. Acest cuvânt englezesc – *virtual* – s-ar traduce și prin „indirect". Pentru noi, normalitatea este asociată cu a fi indirect. Să înveți și să ai contacte sociale în mod indirect sunt lucruri firești, obișnuințe care sunt foarte profitabile pentru noi. Spre deosebire de mediul social sau academic desfășurat în format fizic, mediul online este blând pentru cei anxioși, indulgent pentru neatenți, practic pentru cei care au mai multe îndatoriri, ieftin pentru economi și confortabil pentru confortabili. Așadar, aceasta a devenit normalitatea noastră în ceea ce privește mediul academic.

Învățământul online ne-a schimbat, probabil, pentru mult timp de-acum înainte. Interacțiunile sociale, prezentările în fața unui amfiteatru plin de studenții pe care nu i-am văzut niciodată sau adaptarea sunt probleme poate chiar insignifiante, dar care ne vor lua prin surprindere cu siguranță. În această perioadă, este posibil să fi devenit mai confortabili sau din contră, mai productivi, mai delăsători sau mai responsabili, dar în orice caz, mintea noastră s-a structurat într-un mod pe care nu îl putem înțelege acum. Cu siguranță însă, viitorul se va pronunța în această privință. Înainte de această perioadă nu existau plângeri cu privire la modul în care se desfășurau cursurile, pentru că nu era popularizată opțiunea de a le urmări online. Acum însă, după ce alternativa aceasta a constituit temporar o nouă realitate, este firesc să apară opoziții. Cu toate acestea, mai mult decât o simplă dezbatere, subiectul naște între studenți o adevărată

schismă.

Studenții care își doresc întoarcerea la normalitate, adică la desfășurarea cursurilor în format fizic, vor să trăiască o experiență academică reală și se simt motivați de ideea de a sta în universitate sau în bibliotecă, ascultând cursuri, învățând, citind sau făcând schimb de idei cu alți colegi de grupă. Sunt conștienți că ei sunt viitoarea forță de muncă și că trebuie să fie pregătiți pentru orice, deci sunt dispuși să își sacrifice confortul împreună cu resursele, intelectuale sau financiare. Cu toate acestea, de cele mai multe ori, cei care fac parte din această tabără nu au problemele studenților din cealaltă parte. Fie nu lucrează pentru a se întreține, fie trăiesc în orașul unde este facultatea la care sunt înscriși. Puțini sunt cei care, deși au aceste probleme, iau partea revenirii la normalitate. Așadar, crezul studenților care susțin învățământul „față către față" este unul care se bazează în general pe dorința de a sedimenta mai bine informația pe care trebuie să o acumuleze până la sfârșitul anilor de studiu, trecând peste inconveniente.

Pe de altă parte, studenții care nu își doresc începerea facultății în format fizic au diverse probleme pe care nu ar putea să le rezolve cu rapiditatea pe care lumea o așteaptă de la ei. Fie lucrează din nevoie, fie nu locuiesc în orașul în care se află universitatea și nu și-ar permite o chirie în situația actuală. Cei mai mulți dintre ei au motive întemeiate să susțină desfășurarea învățământului în mediul online. Chiar și așa, această tabără nu este împotriva desfășurării cursurilor în format fizic, dar critică faptul că nu au fost anunțați din timp, ci brusc. De asemenea, aceștia sunt revoltați de obligativitatea participării în format fizic. Studenții susținători desfășurării activității didatice în mediul online au organizat petiții, deja semnate de mii de oameni, pentru ca decizia revenirii la normalitate să fie amânată. Un număr foarte mare dintre ei și-ar dori ca activitățile didactice să se desfășoare în format hibrid o perioadă de timp sau chiar până la sfârșitul anului universitar, pentru a-și putea rezolva, sau cel puțin amâna, problemele ce pot apărea de pe urma unei astfel de schimbări burște.

Nu m-am îndoit niciodată că la sfârșitul perioadei acesteia vor avea loc dezbateri privind modul de desfășurare a activității didactice, dar nu credeam că acestea vor diviza studenții așa de mult. Totuși, există un verset care apare atât în crezul susținătorilor, cât și în cel al opozanților revenirii în mediul fizic: „oricum lor nu le pasă de noi", urmat de binecunoscutul „orice am face, nu va avea importanță". Până acum, generația care nu a călcat pragul unei instituții de învățământ de aproape trei ani trebuia să se confrunte cu decepția în mod virtual, indirect. De acum, acest lucru nu se mai poate. Pentru noi, normalitatea la care trebuie să ne întoarcem va fi cât se poate de zguduitoare.

Imagine: Pixabay